

F. t. l. om vandforsyning.

skal sendes til vedkommende kommunalbestyrelser og amtsvandinspektører; det følger af vandløbslovens §§ 11 og 12, at tilladelserne herefter skal noteres i regulativer og vandløbsbøger.

Til § 37.

Bestemmelsen, der er ny, er begrundet i ønsket om, at det forud nøje undersøges, hvilke sundhedsmæssige indvendinger der kan rejses mod vedkommende metode til afsaltning af havvand, og at der endvidere tages stilling til eventuelle politiske betænkeligheder ved import af drikkevand. Der må i givet fald kunne knyttes de fornødne betingelser til en tilladelse.

Bestemmelsen skal alene omfatte fremskaffelse af drikkevand her i landet på de nævnte måder og skal altså ikke være til hinder for f. eks. skibes destillation af havvand under rejser eller skibes tankning i udlandet.

Til § 38.

Sundhedsvedtægterne indeholder en række bestemmelser om indretning og placering af brønde, jfr. normalsundhedsvedtægten for landkommuner §§ 9-11.

Dansk Ingeniørforening har udarbejdet forskrifter for udførelsen af private fællesvandværker. I KF § 9, stk. 3, er det foreslået, at sådanne forskrifter fremtidig skal kunne udsendes af indenrigsministeren.

I KF § 23, stk. 4, 2. pkt., foreslås det, at indenrigsministeren skal kunne fastsætte nærmere regler for de materialer, som må anvendes i berøring med vandet i et vandforsyningssystem, der tjener til almen vandforsyning eller bringer drikkevand til et større antal personer eller til levnedsmiddelvirksomheder m. v. Bestemmelsen skal sikre, at ledninger og materialer i vandindlæg ikke indeholder stoffer, der kan være skadelige for vandet.

I medfør af § 14 i lov af 30. november 1857 angående staden Københavns og dens grunds forsyning med vand fra de nye vandværker har indenrigsministeriet udfærdiget et regulativ bl. a. om udførelsen af vandindlæg i København, og det foreslås i KF § 27, stk. 3, at sådanne bestemmelser for kommunale vandforsyningers vedkommende skal udfærdiges af kommunen og stadfæstes af indenrigsministeren.

§ 38, der er ny, giver indenrigsministeren bemyndigelse til at udfærdige regler om bl. a. de ovennævnte forhold og i det hele give sådanne regler om udførelse af vandledninger og vandindlæg i husene, som hensigtsmæssigt kan fastsættes som gældende for hele landet. Der kan herunder træffes bestemmelse om,

at der kun må anvendes materialer, som har været underkastet en særlig prøve. Udgifterne ved en sådan afprøvning må i givet fald betales af vedkommende producent eller importør.

Til § 39.

Bestemmelsen, der er ny, svarer til KF § 16, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4.

Stk. 1 angår dels gifte, som omfattes af lov nr. 119 af 3. maj 1961 om gifte og sundhedsfarlige stoffer, dels andre stoffer, for så vidt de ikke eller kun langsomt nedbrydes i undergrunden, herunder benzin og olie og endvidere f. eks. affaldsprodukter fra kemiske fabrikker. Derimod omfatter bestemmelsen ikke wc-spildevand. Forholdsregler over for ikke tilstrækkeligt tætte ledninger, der fører almindeligt kloakspildevand, kan imidlertid tages efter § 42 og efter vandløbsloven. § 39 vedrører ethvert forhold, der kan medføre, at grundvandet forurenes med de pågældende stoffer, herunder ikke blot afledning til undergrunden gennem særlige nedrivningsanlæg, men også f. eks. afdrypning på jordoverfladen og afledning gennem ikke tilstrækkeligt tætte kloakledninger, oplagringer af giftige stoffer på lossepladser og efter omstændighederne også oplagring i tanke, idet sådanne tanke kan blive utætte og medføre forurening af grundvandet.

Det kan undertiden være vanskeligt at afgøre, hvornår en brug eller opbevaring af et stof, som omfattes af stk. 1, udsætter grundvandet for forurening og derfor strider mod stk. 1, og hvornår den sker under så fyldestgørende sikkerhedsforanstaltninger, at forholdet ikke strider mod stk. 1. For at skabe klarhed i så henseende foreslås det i stk. 2, nr. 1, at indenrigsministeren skal kunne foreskrive, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der skal træffes; endvidere skal der kunne foreskrives kontrolforanstaltninger, idet kontrol ofte vil være et nødvendigt led i sikkerhedsforanstaltningerne. Bestemmelsen tager bl. a. sigte på sikkerhedsregler med hensyn til over- eller underjordiske beholdere til brændselsolie og benzin, tanke med imprægneringsvæske og ledninger til og fra disse beholdere og tanke; endvidere afdryp af imprægneringsvæske. Bestemmelsen er til en vis grad en skærpelse af bestemmelsen i stk. 1, idet den giver ministeren adgang til efter sit skøn at stille krav om særlige sikrings- og kontrolforanstaltninger, selv om den faktisk foregående oplagring m. v. måske er så sikker, at forholdet ikke omfattes af forbudet i stk. 1. I andre henseender kan bestemmelsen være et led i en lempelse af stk. 1, nemlig hvis man i medfør af stk. 2 beslutter sig til at tillade oplag m. v. af nogle af stofferne under visse sikringsforanstalt-